

Coreșpondența Română

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

ABONAMENTE

LA

Coreșpondența Română

IN ȚARĂ		IN STREINĂTATE	
Pe 12 luni	30 lei	Pe 12 luni	40 lei
" 6 "	15 "	" 6 "	20 "
" 3 "	8 "	" 3 "	10 "

TARIFUL ANUNȚURILOR

Pe paginile 7 și 8 linia 40 bani.

Pe celelalte pagini după invoială.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bulevardul Elisabeta 117

Românul nu pier

D-l ministru de externe A. Lahovary a *erminat*, — așa ni se spune în coloanele liarului «*Timpul*», — prin o splendidă *perorațiune*, care a lăsat o impresiune a-lăncă asupra auditoriului, el a amintit, că ori-cât de apăsător a fost neamul nostru, oricâte furtuni au trecut peste dânsul, el n'a perit, ci a știut să-și menție individualitatea națională sub ori-ce dominațiune».

Frumoasă «perorațiune»!

N'a perit Românul și nici nu are să piară.

De ce n'a pierit însă și nu are să piară?

Pentru că nu e din fire „*condescendent*“, și îndărătnic, pentru-că e chibzuit și știe să rabde și să se supună forței majore, dar nu e nemernic și nu se umilește, nici nu renunță.

N'a pierit și nu pier Românul, pentru că masele mari ale poporului român nu sunt accesibile pentru politica preconisată de d-l A. Lahovary.

Ce ar fi astăzi peste Carpați, dacă clasa cultă română ar fi fost compusă numai din oameni „*condescendenți*“, cum dice d-l A. Lahovary?

Ar fi pierit România?

Nu! Ei ar fi urmat a se spori și a se întări, căci nu e dat de Dumnezeu, ca un popor ca Maghiarii să poată nimici pe Români.

S'ar fi adunat însă în mii și mii de inimii o adâncă amărăciune, și d-l A. Lahovary ar fi fost în fiește-care zi amenințat de izbucnirea unui foc, ale căreia consecvențe nu se pot prevedea.

Nu de peirea Românilor, ci de înlăturarea acestei primejdii e vorba.

Ce ar face d-l A. Lahovary, dacă mâine ar izbucni un război și România, mergând după pornirea firească a tuturor nemulțumirilor, s'ar arunca orbiș în brațele dușmanilor celor ce asupresc și vor să umilească neamul lor.

O vrea d-l A. Lahovary aceasta? Ii este indiferent? Se simte destoinic de a-i duce pe Români ardeleni cum vrea?

Noi cei ce nu suntem «*condescendenți*»

ținem, ca să fie oare-care unitate în lucrarea poporului român și suntem foarte mângâiați, când ne dăm seamă, că Români ardeleni n'au fost părăsiți de toți fruntașii lor, ei stau astăzi organizați.

Dormim foarte liniștiți și așteptăm fără de prea mari temeri ziua de mâine, când știm, că sunt „*dincolo*“ câți-va oameni chibzuiți, fără de știrea și invoirea cărora nimeni nu poate să-i pună în mișcare pe Ardeleni.

Și eu cred, că și d-l Lahovary, și d-l Kalnoky, ba până chiar și d-l Caprivi au oare-care cuvinte de a se bucura de aceasta, și că nu sunt numai speciale românești, ci totodată și generale europene interesele, pe care le-au servit aceia, care au ostenit și s'au jertfit, ca să adune pe Români din țările coroanei ungare într'un mare partid național.

Acesta e punctul de vedere, din care un om de stat trebuie să judece lucrurile.

Mii și mii de oameni nemulțumiți sunt o putere elementară incalculabilă; organizați însă într'un partid bine condus, ei devin un factor bine precizat, pe care putem să-l penem în combinațiunile noastre politice.

Nu vrea ori nu ține d-l A. Lahovary să pună și acest factor în combinațiunile sale?

Pentru fruntașii partidului național român de peste Carpați ar fi fără îndoială foarte profitabil să fie mai «*condescendenți*». Ar înceta de o dată toate persecuțiunile și pe-deasupra s'ar mai face și o distribuțiune de funcțiuni bine retribuite, din care s'ar împărteși și ei. Cei ce azi zac în temnițe s'ar întoarce acasă; d-l A. Popovici ar fi grațiat și și-ar lua cautiunea de 5000 florini; d-l E. Brote n'ar avea nevoie să stea aici, ci s'ar duce să-și caute de moșioară. Am mai pune, în sfârșit, la cale și un mare banchet de înfrățire, ne-am pupa cu Maghiarii și toate ar fi făcute.

Cum ar rămâne însă cu poporul, cu România cei adevărați?

D-l P. Carp e fără îndoială de părere, că noi, care suntem mai cu minte și avem mai multe *idei* decât prostimea, n'avem să ținem seamă de «*popor*».

E foarte cu minte vorba aceasta. Dacă însă noi nu vom ține seamă de popor, când el se află în strimțorare, nu are nici el să țină seamă de noi, când noi vom ajunge în strimțorare, ci ne va părăsi când lumea ne va fi mai dragă și va strica frumosele noastre combinațiuni.

Oamenii de stat ai României, fie ei liberali, fie conservatori, sunt interesați, ca Români din țările coroanei ungare să fie în toate manifestațiunile lor seamă de interesele mari ale statului român și să nu

facă nimic ce ar pute să pună în joc aceste interese.

Cum vrei, ca ei să ție seamă de aceste interese, când ministrul Majestății Sale Regelui Carol I. nu are pentru dânsii acum, când îi vede în strimțorare, nici o vorbă de îmbărbătare?

Români ardeleni trăiesc în luptă cu Maghiarii: e bine să se poată presupune, că Majestatea Sa Regele Carol I. are drept consilieri niște oameni, care nu țin cu România, ci cu Maghiarii?

Tocmai fiind-că poporul sunt oameni «*proști*», trebuie să fie oameni cu minte ministrii și să bage bine de seamă, cum își aleg vorbele.

Unde adevă să caute Români ardeleni îmbărbătare, dacă nu pot să o găsească nici la Impăratul din Viena, nici la Regele din București, amicul Impăratului?

D-l A. Lahovary n'ar trebui să scape din vedere, că Maghiarii au capitulat la 1849 în fața lui Paschievici și că pământul Ardealului a fost deja călcat de copitele cailor căzăcești.

E un mare interes al statului român, ca Români ardeleni să nu fie împinși spre gândul, că și acum, ca la 1849, numai Rusia poate să-i repună pe Maghiari. Acest interes îl servesc aceia, care în fiecare zi le spun Românilor, că Impăratul Francisc Iosif I. și Regele Carol I. sunt destul de tari, ca să înfrâneze în cele din urmă pe Maghiari: cum vine d-l Alexandru Lahovary, consilier al Regelui Carol I., să scape vorba, că nu le rămâne Românilor decât să fie «*condescendenți*» față cu Maghiarii și să cerșească o îndulcire?

Vie lucrurile, cum ar veni, poporul Român n'are să piară; mai ales în văile bine adăpostite ale Ardealului el are să-și păstreze în toate impregiurările naționalitatea; ar pute însă să piară statul român, dacă conducătorii lui n'ar înțelege, că cestiunea română trebuie neapărat să fie rezolvată mai înainte de a izbucni un război și n'ar ști ce să facă, pentru-ca să grăbească rezolvarea.

Ori d-l A. Lahovary nu și-a dat încă seamă, că cestiunea ardelenescă a încetat de mult a fi o *cestiune internă a Ungariei și a devenit europeană*.

Ioan Slavici

DESPRE ROLUL RUSIEI

in

CEȘTIUNEA LIBERĂRII POPOARELOR CREȘTINE DE SUB JUGUL STRĂIN

Să trecem acum la dinastia Romanoff. Pentru această nouă dinastie a Țarilor, care s'au urcat pe tronul Moscovei într'un timp de mari turburări launtrice, lucru firesc era de a nu se încerca măcar a schimba ceva în politica

tradițională a Rusiei, și patriarhul Filaret conducătorul Țarului Mihail, se purta în politică cu Turcia de linia de conduită a vechilor Țari. De la Apus mereu încă veneau îndemnuri monarhilor creștini în ceea-ce privește alianța tuturor în contra imperiului otoman, ambasadorul frances Deyans de Courmenend (?) îndemnând pe Țarul de a rupe prietenia cu turcii îl numea: „șeful suprem al bisericii cteștine de la Răsărit“. Cu toate astea Moscova a rămas nepăsătoare la acest indemn și când în anul 1621 sosi la Moscova trimisul otoman, un grec Thoma Cantacuzino, Rusia a încheiat din nou o alianță cu Turcia. Din nou s'au început între Rusia și Sultan declarațiunile de iubire și amicie.

Cantacuzino dicea patriarhului în numele sultanului: „a ajuns la auzul sultanului că fiul nostru (țarul Mihail) a trimis regelui Poloniei bani și vroeste să se răboiască cu turcii.“ La aceasta patriarhul Filaret a răspuns: „noi nu căutăm alt-ceva, de cât ca regele Poloniei să înceapă resbel, atunci fiul meu va tremite armata în contra lui, pentru a ajuta pe sultan.“

După aceasta în anul 1630 Cantacuzino a încheiat cu Rusia o alianță în contra Poloniei.

Acest act al celui d'întei Țar din dinastia Romanoff dovedește că în secolul XVII, Rusia în persoana Țarului său nu numai că se gândia a lua parte la liberarea popoarelor creștine de sub jugul otoman, dar că chiar mitropolitul Moscovei era pe părere că Rusia trebuie să susție Turcia și s'o ajute în contra Europei, care se mira a deslega cestiunea ardatoare a liberării coreligionarilor săi.

În secolul XVI pe râul Don s'a format un fel de stat militar al Cazacilor, care înfățișea un fel de adunătură a oamenilor, ce se răboiau în contra tătarilor și turcilor. Această adunătură de pribeagi din toate părțile vastelor câmpurile Ucrainei avea de tagmă lupta în contra Păgânilor. Ce e drept acești oameni trăiau din jaf și tâlhăriile războiului, dar or și cum, istoria ne dovedește acum, că cazacii fura p'aceste vremuri un zid puternic, în contra cîrui se loveau valurile tătarilor, ce veneau din fundul Asiei. În anul 1572 cazacii de la Don de bună voie să supuseser Moscovei. Dar de și Moscova trăia în prietenie cu Turcia, cazacii nu voiau nici să audă despre alianța crucei cu semilună—și de aci au urmat mai multe neplăceri pentru muscali.

Turcii cereau ca Moscova să intervie și să astîmpere pe cazaci, care mereu invadeau ținuturile otomane. Cazacii de la Don în curând deveniră așa de cutezători, în cât secretarul nunțiului papal din Polonia, Gambarini, în anul 1583 a intrat cu ei în relație, îndemnându-i la resbel cu Turcii. Dar de și cazacii aceștia erau supușii Moscovei, Țarii ruși în tractatele cu Turcia nu luau de loc apărarea lor, ci din contra îi lăsa la deplina discrețiune a Turcilor.

Când veni la Moscova trimisul otoman Cantacuzino, plângându-se către patriarhul Filaret în contra cazacilor de la Don, patriarhul i a răspuns că: „pe Don trăiesc niște tâlhari, care nu ascultă de Țar și că de aceea Țarul roagă pe sultan de a-i pedepsi, precum crede de cuviință“. În același timp Țarul a expediat o scrisoare (gramata) către cazaci, în care ordona cazacilor ca să meargă în resbel contra Poloniei sub steagurile pașalelor turci. Această

poruncă a produs o adevărată scârbă la Don și cazacii au răspuns trimisului Moscovei că: „Hasudar ne dă pe mâna dușmanilor noștri. Cu Turcii nu putem merge împreună“, Apoi mai adăogău: „să trimită Țarul și o sută de mii de ostași ai săi, totuși cazacii nu se vor supune și nu-l vor asculta“.

Moscova era deci silită a înghiți și a nu se certa cu cazacii. Când după aceasta Turcii iară-și s'au plâns Țarului în contra cazacilor, Țarul Mihail Teodorovici scrisese către Sultan: „Nu apărăm pe tâlharii de cazaci, ce voești să fac cu ei?“ Când apoi la 1637 cazacii au luat orașul Azov, Țarul s'a grăbit a scrie la Sтамbul: „Pentru ast-fel de tâlhari noi nu stăm și a ne certa pentru ei nu voim, și dacă pe toți într'o dată veți ucide, cu majestatea ta sultan totuși în prietenie și iubire vom rămânea a trăi“.

Așa dar, această pagină a istoriei ruse ne arată că înteiul Țar din familia Romanoff, nu numai că nu-și însușea nici odată inițiativa în cestiunea liberării popoarelor creștine de sub jugul otoman, dar și lăsa mâna liberă Turcilor în a robi pe ucrainenii, adică pe un popor slav, care deja se credea pus sub scutul statului moscovit.

Pentru a isprăvi cu aceste vremuri depărtate și a încheia horărit în ceea ce privește rolul Rusiei în cestiunea liberării popoarelor creștine de sub jugul turcilor să vedem ce atitudine a avut *poporul rus* față cu această cestiune și în afară de politica Țarilor săi. Despre aceasta vom vorbi în articolul nostru viitor.

Apoi vom trece la domnia lui Petre cel mare, a Ecaterinei, a împăratului Nicolae, etc.

TRACTATUL COMERCIAL al ROMÂNIEI CU GERMANIA

Berlin, 13 Decembrie. — A doua citire a tractatului comercial cu România în Reichstag. D-l Lieber declară în numele unei părți din centru, că respingerea tractatului n'ar aduce nici un remediu situațiunii grele a agriculturii germane, ci ar lua pânca a mii de muncitori (aplaude). — D-l Berlepsch, ministru, respinge aserțiunea, că industria germană nu va profita de tractatul cu România, după încetarea războiului de tarife între Austro-Ungaria și România. Aceasta este o țară dorită pentru exportarea germană, din cauza dezvoltării sale economice extra-ordinare. În 1892 importarea germană în România ntrecea cu 20 milioane mărci importarea engleză.

Guvernul prusian este de asemenea convins că tractatele de comerț profită Industriei și nu sunt dăunătoare agriculturii (aplaude)

D-l Ploetz, conservator, declară că adoptarea tractatului cu România ar crea un precedent în favoarea tractatului cu Rusia.

Secretarul de Stat, baronul Marschall dice că dacă drepturile vamale vor fi sporite, grânele romane se vor duce în țările unde pot să susție concurență și aceste țări vor trimite grânele în Germania. Dacă tractatul e respins, *tertius gaudens* nu ar fi agricultura germană, ci industria străină (aplaude).

D-l Benningsen declară, că cea mai mare parte a naționaliilor-liberali vor vota tractatul. D-l Benningsen adaugă că nemulțumirea țării caută

o victimă și voește, ca această victimă să fie tractul cu România. Oratorul îndeamnă clase bogate a fi unite dinaintea pericolelor, care amenință societatea în anarhia și democrația socială. D-l Schoenbank blamează atitudinea agricultorilor, care provoacă scumpetenia merindeilor.

D-nii Kalinring din partidul imperinlii Graefe, anti-semit, vorbesc contra tractatului prințul Radzivil, polonez, vorbește pentru, pentru că respingerea tractatului ar agrava antagonismul politic și economic în Germania.

D-l Kroeber primește tractatul în numele partidului poporului din Germania de sud.

D-l de Caprivi declară că respingerea tractatului ar aduce o atingere prestigiului guvernului și imperiului. Sporul de populațiune în Germania în fie-care an cu o jumătate milion de oameni nu poate să fie nutrit numai cu agricultura; iar guvernele se găsesc în alternativa de a exporta mărfuri sau oameni. Negreșită e mai avantajos a păstra pe acești din urra patriei.

Iată punctul de vedere, pe care-l vor ține guvernămintele federale, (aplaude). Primul articol se votează; după apelul nominal se pune la vot restul tratatului, și se votează cu 189 contra 165 voturi. Au votat pentru: democrații, socialiștii, cele două partide independente, partidul poporului din Germania de Sud, Polonezii, majoritatea naționaliilor liberali, minoritatea din centru. D. Herbert de Bismarck a votat contra. Măi discuția tratatelor cu Spania și Serbia.

CRONICA

După cum ne anunță depeșele, noul Consiliu general al României la Budapesta, d. Al. Bălan, a primit exequatorul obiceiuit.

Se svonește, că din averea lăsată de reșosat episcop de Buzău ar fi dispărut din casă în vremea, când prelatul era în agonie, suma de aproape 500,000 lei. Ministerul cultelor cercetează după această sumă.

O depeșă din Budapesta ne anunță următorul lucru ciudat:

«D. Dr. Routics, sârb, a vorbit ieri în Camera asupra patriotismului sârbilor din Ungaria care nu gravitează împrejurul străinilor, ei n'au nevoie de o lege a naționalităților; ei admit că limba Statului să fie cea maghiară, dar cer ca românii să nu-și oprească de a vorai limba lor maternă.

«D. Wekerle, prim-ministru, a declarat că știe bine că sârbii n'au scopuri despărțitoare; el lucrează ast-fel nu numai din iubire de patrie dar și în interesul lor propriu (aprobări).»

Poftă bună!

O depeșă sosită dela Paris Agenției Române anunță că la 12 Dec. nouă o conferință a avut loc între d-nii Casimir Périer, Viger și Méline.

Ei au recunoscut că nu e la locul său a urca actualmente drepturile asupra grânelor, însă că trebuie revizuită legislațiunea în privința admisiunii timporale și în întreprins, pentru a împiedica fraudă și speculația.

Ministru de Justiție a desărcinat pe d-l arhitect Cuțarida de restul construcțiunii palatului de Justiție.

Constituționalului i se comunică, că tâlharul Brațu, unul din cei doi bandiți care au jăfuit șoseaua Tulcea-Constanța, pe un distribuitor de tutun, a fost omorât de poteră, în apropiere de comuna Cosinca plase Istru, din județul Tulcea.

Timpul dă următoarele amănunte asupra acestei întâmplări: Marți s'a format la Cogialic poteră compusă din 4 soldați din batalionul vânători, 4 locuitori din Casimcea sub conducerea săteanului Rucăreanu, care s'au dus să prinde pe vestiți bandiți Brațu și Bălan, care făcuseră Sâmbătă cu banda lor o nouă acțiune.

Potera a întâlnit pe bandiți în pădurea Alice Calidere, unde s'au schimbat focuri între ei și bandiți. Brațu, fiind rănit, a fost prins și arestat; Bălan a putut scăpa.

Peste noapte banditul Brațu a încercat să scape de sub escortă; el n'a putut reuși și în urma ce a urmat el a fost împușcat de soldatul Mihalcea.

Cholera a început iarăși să bântue într'un mod violent la Odesa.

De oare-ce bântue scarlatina în mai multe alte părți ale capitalei, direcția serviciului sanitar a dat ordine să se ia măsurile cele mai bune pentru stîrpirea epidemiei.

Serviciul sanitar superior a discutat regulamentul farmaciilor, care a și fost aprobat.

În luna Octombrie au fost în armată 676 bolnavi de ochi, din aceștia s'au revindecat 135, intrat 141 noi și au rămas 724 bolnavi.

Toți bacalaureații, care fac serviciu în sanitar și s'au transferați lor celelalte corpuri de armată.

În curând se va numi prefect al județului Botoșani d-l Al. Cantacuzino-Pășcanu.

D. Becicoff, cancelarul Agenției bulgare din București, a fost chemat la Sofia, unde va ocupa post în Ministerul afacerilor străine.

O depeșă sosită din Abbazia anunță, că d-l Dojčin, fost prim-ministru al Serbiei în cabinetul precedent, a încetat din viață Marți seara. Corpul va fi transportat la Belgrad.

De altă parte o depeșă din Belgrad cu data 13 Decembrie s. n. ne vestește, că toate clădirile publice au arborat drapelul negru cu oia morții d-lui Dokici.

Ministrul Miloșevici, o delegațiune a Sucevei, și o deputațiune a cercului medicilor, al căreia președinte a fost reșosatul, se vor duce la Agram, pentru a aduce corpul. Înmormîntarea va face pe cheltuiala Statului.

Știrile oficiale aduc vestea că la iarnă va fi în capitală fostul rege al Serbiei, Milan, care sta în București mai multe zile.

Este probabil că după aceea va avea el o întrevedere cu fiul său, regele Alexandru al Serbiei.

Numiri și permutări în magistratură:

D-l I. Corjescu, supleant la tribunalul Suceava, este permutat în aceeași calitate la trib. Iași.

D-l G. Moisiu, jude al ocolului Piatra, a fost mutat supleant la trib. Suceava.

D-l G. M. Andricu a fost numit jude al ocolului Piatra.

Duminecă seara se va juca la Teatrul național tragedia *Traian și Andra* de d-nii Gr. Ventura și V. Leonescu.

D-na Maria Teodorini, fundatoarea Teatrului Național din Craiova, se află greu bolnavă în București.

DIN CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de la 1 Decembrie 1893

După ce s'a votat două recunoașteri, ale d-lor Andrei Oneanu și V. Niculescu, precum și indigenatul d-lui Emanuel Lang, se constată apoi că, deja deputații nu mai sunt în număr, cu toate că fuseseră 98 la deschiderea ședinței. Cu toate acestea, după stăruința președintelui, se citește proiectul de lege pentru reorganizarea corpului tehnic, Cu toată bunăvoința deputaților guvernamentali, nu se poate însă păși la discuțiunea acestui proiect de lege.

Ședința s'a ridicat la ceasurile 2 și jum.

SENATUL

Sedința de la 1 Decembrie 1893.

Discuțiunea adresei continuă.

S'a vorbit în ședințele precedente de unii oratori și despre reaua stare a administrațiunii militare, cum și despre favoritismul ce domnește la Ministerul de război. D-l general Lahovary s'a apărat de acușările ce i s'au adus, și susține că administrația d-sale e bună, că favoritismul nu există, că d-sa supraveghează de aproape furniturile, care se fac în modul cel mai favorabil țării. Răspunzând d-lui Șendrea, care l'a întrebat ce să face cu praful fără fum, Ministrul de război spune, că se examinează acum un praful belgian și altul inventat de un ofițer român. Praful românesc a dat până'acuma foarte bune rezultate, și e probabil că va fi adoptat pentru armata noastră.

Îa apoi cuvântul d-l P. S. Aurelian, care s'a preocupat în special de cestiunea românilor de peste munți. În resumat discursul d-lui Aurelian este cam acesta:

Cestiunea națională a Românilor din Ungaria nu datează de ieri, de alaltăieri, și nu partidul liberal a inventat-o; ea datează de atunci de când Români de peste munți au fost supuși la cele mai aspre persecuțiuni din partea Ungurilor asupritorii. Este bine să stăm indiferenți când vedem pe Români aceia îndurând atâtea neomenii, fiind tratați ca niște străini în propria lor patrie? Nu; datoria noastră și a tuturor bunilor Români este să intervină, fie-care în cercul său, pentru ca soarta lor să se îndulcească, dacă nu se poate mai mult; guvernul nostru d'asemenea este dator a nu rămâne indiferent în această cestiune, el trebuie să aibă o politică a sa în asta privință. Astăzi când întreaga Europă a început să se intereseze de soarta fraților de dincolo, noi să stăm indiferenți? Aceasta ar fi mai mult decât o crimă. Chiar Români politici ai triplei alianțe nu pot să ne consilieze tăcerea, când vedem că 3 milioane de Români sunt persecutați cu atâtea violențe, maghiarizați cu forța și întemnițați pentru niște inchipuite învinuiri. Europa de altfel ne-a luat înainte în această cestiune, căci ea a început deja de mult să agite prin presă această cestiune; în atare situație ar fi crima cea mai

odiosă să propagăm tăcerea. Tripla alianță nu cere dela noi desnaționalizarea neamului nostru. Iar ideea că noi am putea la un moment anumit să ne vărsăm sângele pentru Unguri, să pare monstruoasă orî-cărui bun Român în situațiunea de astăzi.

În afară de cestiunea națională d. Aurelian se ocupă și de cea economică, și se plînge, că necontenitele modificări aduse tarifului autonom au nimicit cu totul caracterul de autonomie al acestui tarif. În fine, observă că art. 2 din legea maximului introdus pe furiș în tratatul cu Germania, căruia nu-i aduce nici un folos, va folosi de sigur Austro-Ungariei, și altor State, care mai de mult ni-l cereau.

D. Al. Lahovary, direct atins de d. Aurelian în partea discursului privitoare la cestia națională, ia cuvântul ca să dea oare-care explicațiuni asupra declarațiunilor ciudate ce le-a făcut luni. D-sa stăruiește din nou că o agitație politică parlamentară în favoarea Românilor de peste munți nu se poate și nu trebuie să se facă.

D. Panu ia după aceasta cuvântul și batjocorește fin pe conservatori, care după ce au atacat atâtea pe rege, se arată astăzi așa de infocați dinastici, și care după ce au combătut tripla alianță, astăzi se folosesc de densa chiar și în chestiile naționale. D-sa aprobă cele spuse de d. Sturdza referitoare la Români din Ungaria. Viitorul Austriei stă în federațiunea naționalităților, care o compun, și România nu poate trăi de cât în pace cu Statele federate. Atunci, noi am trăi în bună pace și cu Unghurii. D. Panu mai este de alt-fel de părere, că lucrând pentru îmbunătățirea stării Românilor din Ungaria, guvernul să lucreze tot-odată și pentru o apropiere cu statele mici din Balcani.

D. Carp ia cel din urmă cuvântul în discuțiunea generală a adresei. Ca și d. Lahovary luni, d. Carp e foarte mînios pe d. Sturdza, și l'atacă personal cu multă violență, pentru că a adus în discuțiunea parlamentului cestiunile Românilor din Ungaria. Iată în resumat declarațiunile echivoce făcute de d. Carp asupra acestei cestiuni:

Ni se spune că este un interes vital pentru România ca să se preocupe guvernul de starea Românilor din Ungaria. Ce facem însă cu cei din Basarabia? Și dacă mâine izbucnește războiul între Austro-Ungaria și Rusia, cărora dintre români le vom da ajutor? Situațiunea țării e netedă: Ori merge cu tripla alianță, ori cu alianța franco-rusă. De aceea politica străină propusă de d-l Sturdza nu se poate realiza. Rezolvarea conflictului dintre români și unghuri stă în mâinile acestora, iar nu într'ale noastre. În timp de sute de ani relațiunile dintre maghiari și români au relațiuni de *cuceritor cu cucerit*. Nu se poate deci nădăjdui, ca unghurii să trateze pe români drept egali. Totuși d-l Carp crede că șovinismul maghiar va ceda și că se va da satisfacere cererilor românești, care sunt legitime, fiindcă foarte multe dintr'insele nu sunt legitime, ci exagerații. Aceasta nu se poate dobândi prin vorbe goale spuse în Senat. Semnele tendinței de împăcare a unghurilor se ved de pe toată ziua. În orî-ce cas ar fi o mare greșală ca politica noastră străină să fie călăuzită de cestiunea ardelenilor; noi trebuie să ne gândim la noi.

După acest discurs al marelui șef al micului grup junimist, grup de idei, discuțiunea generală asupra adresei se închide, și ședința se ridică la orele 6 și jum.

ANUSCA

de
TURGHENIEFAmintire de pe țărmul Rinului
(Urmare)

Ea veni să ne întâmpine în pragul ușii. Mă așteptam la un noi hohot de râs, dar ea se apropie de noi palidă, tăcută, cu ochii plecați.

— Il aduc, îi duse Gagin, și e bine să îți spun, că el singur a vrut-o.

Ea mă privi cu un aer întrebător. Îi întinsei mâna la rîndul meu; de astă dată îi strinsei degetele-î mici și tremurătoare. Mi-era milă de dînsa; înțelegeam acum oare-care părți ale caracterului său, care-mi păreau de netălmăcit; această neliniște, această neastămpărare, această dorință de a se pune în vedere, le găseam toate foarte firești. Îi străbătuî sufletul; o sarcină tainică o apăsa în tot-d'a-una; amorul ei propriu fără experiență se agita, se neliniștea fără țintă; dar toată ființa ei tindea spre adevăr. Înțelegi ce mă atrăgea spre această fată ciudată: nu era numai farmecul aproape sălbatec răspândit d'asupra formelor ei; era sufletul ei care mă robia.

Gagin se puse să caute în cartoanele sale. Propusei Anușchei să mă însoțească în via. Ea consimți numai de cât cu un aer vesel și aproape supus. Ne coborîm până aproape de mijlocul dealului și ne așezarăm pe o bancă.

— Și nu te-ai plictisit fără noi? mă întrebă copila.

— V-ați plictisit oare fără mine? îi răspunsei. Anușca mă privi pe furiș.

— Da, imi duse, și aproape îndată ea reluă. Ce frumoși trebuie să fie munții! Ei sunt înalți, mai înalți de cât norii. Povestește-mi ce ai vădut. Ați povestit-o fratelui meu, dar eu n'am auzit nimic.

— Pentru ce n'ai ascultat? îi dusei.

— Am eșit... fiind-că... Acum am să stai, adaugă ea cu un glas mîngăietor și plin de încredere. Erai supărat ađi dimineață?

— Eu?

— Da.

— Din ce pricină? Te înșeli.

— Nu știu nimic; dar eraî împărat și ai plecat supărat. Eram foarte contrariată de a te vedea plecând și sunt mulțumită de a te vedea revenit.

— Eî de asemenea sunt foarte bucuroși, că am venit, îi răspunsei.

Copila mișcă din umeri, cum o fac adesea copiii, când sunt mulțumiți.

— Oh, pot să ghicesc, reluă ea! Altă dată ghiceam după felul cum tușea tată-meu, dacă era mulțumit ori nu de mine.

Era prima oară, când vorbea de tatăl ei. Această mă miră.

— Iubeai pe tatăl d-tale? o întrebaî.

Și de odată îi la marea mea neplăcere, că roșiam.

Ea nu răspunse și roși de asemenea. Păstrarăm cât-va tăcerea.

In depărtare fumul unui vapor se ridica pe Rin; îl urmarăm din ochi.

— Și povestirea d-tale,— imi duse cu jumătate de gură.

— Pentru ce ai început să riđi îndată ce m'ai vădut?

— Nu știu. Câte odată imi vine să plâng și m'apucă risul. Nu trebuie să mă judeci după felul meu de a mă purta. Ce vroiam să spuî...

ce e basmul acesta cu Lorelay? E stîncă ei, care se vede de aici? Se dice că începuse să îneca lumea, dar că îndrăgostindu-se, dînsa se aruncă în Rin. Această poveste imi place. Frau Luise știe multe și ea imi povestește. Frau Luise are un pisoit negru cu ochii galbeni...

Anușca înălță capul și scutură șuvițele perului. — Ah, cât sunt de mulțumită, imi duse ea.

In acest moment sunete armonioase începură să se audă din timp în timp. Câte-va sute de glasuri cântau în cor cu întreruperi cadente — un cânt religios. O procesiune se arată sub noi, pe uliță, cu cruci și steaguri.

— Dacă ne-am duce să ne unim cu ei? imi duse copila, ascultând la cânturile, care ajungeau până la noi, slăbid din ce în ce.

— Ești oare foarte cucernică?

— Da, să mergi în câte un loc depărtat pentru a te ruga, pentru a îndeplini o operă pietoasă! adangă ea. Fără aceasta dîlele ar curge, viața s'ar trece fără folos.

Ești ambițioasă, îi dusei, N'ai vrea să părăsești viața fără să lași urme...

— Este oare cu neputință?

— Cu neputință! eram să răspund; dar privii la ochii ei expresivi și mă mărginiî a dice:

— Încearcă!

— Spune-mi, reluă ea după o clipă de tăcere, în timpul căreia, nu știu ce umbre treceau pe fața, care pălise din nou; oro mult îți place acea doamnă? Știi că fratele meu a închinat paharul, la ruine, adaođi după ce făcusem cu D-ta cunoștință.

Începuî a ride.

Fratele dumitale glumea. Nici o femeie nu m'a ocupat sau cel puțin nu mă ocupă acum.

— Și ce-ți place ore în femei? mă întrebă înclinând capul cu o curiositate copilărească.

— Ce întrebare ciudată! exclamaî.

Ea se turbură puțin.

S. C.

(Va urma)

O MUSTRARE

«Lupta națională» din Brăila publică în numărul de la 27 Noemvrie v. următoarele:

Nu odata am avut ocaziunea, să auzim plîngerî în contra nepăsării Românilor transilvăneni, așezați în România liberă, față de frații rămași sub stăpînirea ungurească. Au fost invinuiți, că în mijlocul entuziasmului general, ce a cuprins pe toți Românii, și în mijlocul curentului, ce s'a format pentru mîntuirea neamului nostru do peste munți, Românii veniți aici din părțile Ungariei ar fi rămas neinteresati, departe de luptă.

Fi-va acesta un șcepticism propriu Românilor de dincolo? Nu credem. Or cum ar fi invinuirea, ce li se face, Românii transilvăneni așezați în toată România au acum cea mai nemerită, ocaziune a se manifesta ca adeverați patrioți cari pricep interesele generale ale popoului nostru și sunt pătrunși de cea mai pură dragoste de neamul român în general și pentru frații lor rămași în Ardeal în special.

Ocaziunea li se presintă acum, când liceul din Blaș e amenințat cu distrugerea.

Noi nu ne îndoim un moment, că Românii Ardeleni din țara românească vor fi la înălțimea situațiunei, grăbindu-se a veni în ajutorul năpăstuiților, îi așteptăm deci la lucru.

«Nepăsarea», de care vorbește confrății noștri, nu e toemai nepăsare, ci politică. Lis e cere anume Românilor amigrați din Ardeal în România serviciul de a nu se interesa pe fața de cele ce se petrec «a casă».

Confrății noștri din Brăila pot însă să fie siguri, că inima ardelenilor bate pentru cei de a casă, numai să nu li se ceară jertva de a și spune aceasta în fața lumii.

Cum se discută

Iată cum cred confrății noștri de l Constituționalul că are să fie discutat chestiunea română:

«Discursul rostit, Sâmbăta trecută, în Sena de d. Dim. Sturdza, — ne spune *Voința Națională* — va produce, neapărat, o impresiune puternică nu numai în țara întreagă, dar în toată Româniea.»

Așa este. O puternică impresiune ne-a lăsat și nouă acest discurs al căpeteniei partidului național-liberal, și cu atât mai puternică, cu c-mai puțin ne așteptam la un așa de mare respect de adevăr și la o atât de sentimentala nesocotință din partea unui bătrîn cult și fructuos politic ca d. Dim. Sturdza.

Să-ți laudî partidul și să nu recunoștii un merit adversarului — este un lucru obișnuit în luptele noastre politice. Dar împingî critica, până a falsifica adevărul, pentru a ponegri pe adversar, este ceva neierat unui cinstit șef politic. Acest lucru neierat comis, cu reutate de cugetare și cu violență grosolană de limbaj, d. Dim. Sturdza.

Să suferi de situațiunea dureroasă a fraților noștri din regatul Ungariei, să-ți exprimi mînia fie chiar în Parlament, să cauți a-i împingî la bine și a-i ajuta la nevoi, — o înțelegem chiar din partea d-lui Dim. Sturdza, care o nioară exprima alte sentimente cu privire situația Românilor din Ardeal. Dar să vii în Senat, tu șef de partid, și să lovești în guvern fiind-că n'a intervenit la Pesta ori la Viena și a se da satisfacțiune revendicărilor ardelenilor este a atinge sublimitatea nesocotinței politice. Acest avînt al inimei l'a avut d. Dim. Sturdza și de aceia ne asociem și noi cu *Voința Națională*, spre a repeți că discursul d-lui Sturdza a produs o puternică impresiune...

Din nenorocire însă pentru adversarii noștri memorabilul discurs al șefului lor a fost sperat de răspunsurile a doi miniștri. Lunî, ministrul de externe a dovedit că de nesocotit este povăța d-lui Sturdza în chestiunea transilvăneană și că de triste ar putea fi consecințele. Iar, ieri, ministrul de finance a scuturat reușul șefului liberalilor, aducându-l la respectul adevărului și făcend pe toți să vadă, că de bucurie este situațiunea financiară a Statului român. Poate astăđi va vorbi și d-l Carp, spre a completa pe colegi, în ceea ce privește politica economică a partidului conservator.

De sigur că, dacă nu i-ar fi răspuns nimic d-lui Sturdza, șeful partidului național-liberal putea trece de finanțiar mare în ochii naivilor de un patriot legendar în ochii mulțimeî, de extraordinar bărbat de Stat în ochii partizanilor. După răspunsurile date însă, laurii d-lui Sturdza au început să se veștejească. Nici naivii cam cred, că D-șeu ne-a scăpat de agio: noi ardelenii nu cam cred în înțelepciunea politică a d-lui Sturdza: nici colectivisti nu prea miră profunditatea politică și competența financiară a lui cuconu Mitiță.

Asupra unui singur punct sunt unii oameni...

edomiriți, și anume: dacă d-l Dim. Sturdza a fost sincer, de bună credință, când a spus în Senat că de agio Dumneștii ne-a scăpat, iar guvernul a fost un nemernic când n'a intervenit în chestiunea transilvană, ori fost-a numai perfid?

Ni-e foarte greu nouă să risipim această nedoironie, căci în cas de bună-credință ar trebui să deplorăm starea intelectuală a fruntașului liberal, iar în cas de perfidie ar trebui să ne ferim de starea morală a adversarului nostru. De aceea preferim și noi să rămânem nedoironiți, și să constatăm că discursul d-lui Sturdza n'a dat triste dovezi de nerespect al adevărului și de nesocotință politică.

Ear confrății de la „Timpul“ publică următorul articol:

Partidul samsarilor

Fapta d-lui Sturdza, d'a aduce în discuțiunea chestiunii naționale, merită oare-care atențiune, căci la multe uși a bătut șeful liberalilor cu o singură lovitură.

Am arătat erii, în acest loc, două din mobilurile care au determinat pe d-l Sturdza să ridică lancea pentru Ardeal și am lămurit că n'a n'isbutit să atingă nici una din cele două ținte pe care și-le propusese. Vom arăta stăpîni un al treilea mobil, poate cel mai hotărâtor, și vom vedea dacă d-l Sturdza a fost mai ericit.

Cititorii de ziare își amintesc campania pe care ziarele liberale au adus-o toată vara în chestiunea Ardealului; cu ori-ce preț ele au căutat să convingă și țara și străinătatea, că partidul liberal-național e mandatul partidului național din Transilvania și țara Ungurească. Numic n'a fost în stare să potolească manifestațiile de dragoste ale liberalilor noștri, nici dururile d'aici, nici cuvintele înțelepte de la Sibiu. Liberalii erau porniți de dragoste și o făceau chiar cu sila.

Noi ne-am făcut datoria să prevenim de pe tunci publicul despre intențiunile ascunse ale partidului liberal; și avem mulțumirea să constatăm astăzi, că nu ne am înșelat nici cu o otă.

În adevăr, discursul acesta nu e de cât un nou jalon pe calea ce și-a croit partidul liberal și pe care speră el să ajungă la putere.

N'avem de cât să trecem în revistă evenimentele pentru a ne încredința despre aceasta.

D. Sturdza, ca și toată lumea politică, a ur-nărit cu atențiune cele se s'au petrecut la Boș-Șebis; și a constatat, ca și toată lumea, că cu acel prilej s'a manifestat puternic dorința de pace înăuntrul Ungariei.

Șeful liberalilor a vedut apoi că această dorință de pace s'a manifestat din nou la Güns.

După o primă fierbere, această dorință a început să-și facă drum și în cercurile politice maghiare.

În sfârșit, ca om care cunoaște situațiunea internațională, d. Sturdza și-a dîs că aceeași dorință de pace trebuie să existe în cercurile politice hotărâtoare ale triplei alianțe.

Și atunci șeful liberalilor și-a făcut următoarea socoteală foarte simplă:

«Toți doresc pacea, aceasta e în interesul tuturor; n'ar fi bine să ne bîgăm la mijloc noi, partidul liberal, și să jucăm rolul de împăciuitoari?»

Și de aceea a vorbit în Senat, pentru ca să se audă departe, că d-sa, șeful partidului liberal, e gata să ia ori-când sarcina de samsar cinstit, bine înțeles împreună cu puterea, căci alt-fel n'ar avea calitate să se amestece.

Iată roatul adevărat la discursul d-lui Dimitrie Sturdza.

Să vedem acum ce sorți are ambițiosul șef al partidului liberal să fie ascultat unde-va. Și pentru aceasta n'avem nevoie de combinații și ipoteze; sunt fapte îndestulătoare peste care d Sturdza a trecut cu vederea și care arată lămurit că osteneala d-sale a fost zadarnică.

Răspunzînd la două articole împăciuitoare apărute în ziarul *Magyar Hirlap* -- din care unul cu iscălitura d-lui Horvath Gyula vice-președinte al partidului național maghiar -- *Tribuna* din Sibiu a făcut dîlele trecute următoarele două delarațiuni foarte importante:

I. Că dacă Maghiarii vor să trateze pentru împăcare, *trebuie sa se adreseze la Sibiu, iar nu aiurea.*

II. Că Românii din Ardeal și țara Ungurească nu sunt dispuși să cadă la împăcaciune numai pentru partea lor, ci stăruesc, solidarî cu Slavocii și cu Sîrbii, *să se rezolve întrecaga chestiune a naționalităților din Ungaria.*

Auți, d-le Sturdza?

Românii de dincolo nu vor să se despartă de Slovaci și de Sîrbi și mai presus de toate n'au nevoie de samsar, cinstit și necinstit,

Va să dîcă, ingenioasa combinațiune a șefului liberalilor e condamnată să cadă în baltă, ca multe alte combinațiuni ale d-sale.

Un lucru totuși va rămînea din cuvîntarea d-lui Sturdza, ca ceva real și potrivit cu firea lucrurilor: partidul liberal, botezat **colectivitate** de d, Stătescu, va purta d'aci înainte numele de **partidul samsarilor**; e mai expresivă titulatura aceasta, căci dă trăsătura cea mai fundamentală a partidului, care e de a face samsarlicuri financiare și politice și a se gândi numai la ele.

DIVERSE

Expoziție la Milano

În luna Mai a anului viitor se va deschide în Milano o expoziție internațională a lucrătorilor. Scopul acestei expozițiuni este, de a se câștiga date statistice universale, cu scop de a găsi mijloacele necesare spre a putea interveni pentru cerințele îmbunătățirii soartei lucrătorilor, prin înfățișarea plastică a stării generale a lor din actualitate.

Expoziția va fi împărțită în trei grupuri. În grupul întâiu se vor cerceta produsele individuale, adică produsul muncii unui maestru, cel mult cu ajutorul a două calfe. La a doua grupă vor aparține chestiile de ajutoare, asociări, igiena muncii, îmbrăcăminte, locuință și hrană. Programul admite pe toți muncitorii fie industriași, fie lucrători de pămînt, să ia parte la expoziție.

Un tinerel bărbier feminin

Încă pe vremea regelui Carol II era cunoscut în Londra un cântec, în care se vorbea de «cincî bărbierese, care locuiesc în Drury Lane». Și astăzi sunt încă în Londra «saloane» unde bărbieresc numai «dame». Dar ceva mai interesant se petrece în actualitate, și anume o fetiță în vîrstă de opt ani, foarte frumoasă îndeplinește

această funcțiune la actorii teatrului de varietăți cu o abilitate admirabilă.

Deocamdată bărbierul fecioresc rade pe actori, în toată regula, cu briciu și cu săpun. Dar n'o să treacă multă vreme și o s'o vadă lumea din Londra rădînd nu la actori, ci la bancheri, -- și încă fără săpun.

O femeie contra călugăriei

O femeie din Triest, Valeria Albrecht, a adresat președintelui camerei austriace o nostimă petiție.

Petiționara cere, nici mai mult nici mai puțin, ca celibatul preoților să fie desființat. «Numai preotul însurat -- așa spune cucoana -- poate să conducă marea familie creștinească spre fericire». Ca sprijin și ilustrație a afirmațiunii sale citează «păcatele papei Grigoriu VII, bucăți din Bocaccio, Rabelais, Lenau, ș. .a. În conclusiune petiționara dă expresie speranței, că «steaua zorilor va lumina cu splendoare în iubita ei patrie».

Corneliu Herz

Prim-panamistul merge spre bine cu sănătatea. De aceea, el și-a trimis nevasta în Franța ca să intervină pe lângă unele personaje influente, ca să fie revocată cererea de estradare. Însă toate încercările i-au fost zadarnise. De aceea, și fiind-că e și foarte bine păzit de preventivul arest medical, Corneliu Herz se încearcă să facă pe nebunul, cu speranță că va fi dus la un institut de alienați, și prin aceasta cercetarea în contra lui va rămînea baltă. *Jurnalul* sfătuește pe noul Minister, să ia măsuri energice, spre a face pe prim-panamist să-și vină în minți!

Sr.

ȘTIRI DIN STRĂINĂTATE

AUSTRO-UNGARIA

«*Fremdenblatt*» constată că șeful de secțiune sîrb, d-l Milanovic ar fi dat d-lui de Kalnoky asigurarea că guvernul sîrbesc se va grăbi a garanta, că impozitul de accise nu va cauza nici un prejudiciu negustorilor austro-ungari. D-l de Kalnoky ar fi declarat într'un mod clar și precis, că acest impozit nu este singurul, care să fi dat loc la plîngerî justificate contra guvernului și funcționarilor sîrbi. Aceasta n'a fost de cât o chestiune, care a produs neînțelegerî mai multă vreme. Însă toate chestiunile trebuie să fie solveate la timp.

Ziarul adaugă că mersul negocierilor va arăta, până la ce punct d-l Milanovic va putea să dea garanțiile suficiente, pentru ca să se procedeze la fixarea impozitului de accise.

-- Camera deputaților din Budapesta a adoptat erii cu o mare majoritate legea financiară din 1894.

ANGLIA

Ziarele din Londra susțin, că guvernul ar avea intențiunea să construiască șase sau șapte vase de răboi, pentru care ar trebui vr'o opt milioane lire sterlinge.

D-l Rosebery a declarat la Camera lordilor că dacă s'ar găsi mijloace internaționale pentru a împedica crușimea anarchistă, guvernul englez n'ar sta la îndoială ca să le întrebuinteze (aplause).

132--250 recruți de artilerie destinați a fi trimiși la Gibraltar s'au revoltat ieri seară. Au făcut multe stricăciuni. S'au făcut uumeroase arestări. Ei vor fi trimiși dinaintea Curții Marțiale din Londra.

BELGIA

Camera. Președintele a exprimat indignarea sa de atentatul criminal în contra Camerei franceze.—D-l Bernaert a declarat că guvernul a și adresat Camerei franceze o telegramă în care a exprimat indignarea sa în contra mișeilor omoritori.

D-l Nothamb, din dreapta, și Ianson din stânga, s'au asociat la aceste sentimente. Camera a ascultat în picioare aceste declarațiuni.

FRANȚA

Depeșe, care ne sosesc din Paris, anunță, că comisiunile Camerei pentru proiectele privitoare la asociațiunile anarhiste, la fabricațiunea și la deținerea materiilor explosibile, au adoptat aceste proiecte cu câte-va modificări de detaliu, care precisază mai bine înțelesul lor. Raporturile vor fi depuse ați în Cameră precum și acela în privința creditului pentru provincii.

— Eri dimineață s'a făcut o perchisiție la inginerul Paul Reclus, nepotul d-lui Elysée Reclus, cunoscutul geograf. S'a descoperit o întinsă corespondență, care dovedește că d-l Paul Reclus, ale căruia opinii erau de altmintealea cunoscute, este un anarhist activ, având relațiuni continue cu anarhiștii din toate țările.

— Se asigură că publicistul socialist Deville a trimis martori ministrului Jonnart, care citise la Cameră extracte din articolele publicate de Deville. Acesta cere o rectificare sau o reparație prin arme.

ITALIA

Până eri nu se decisese încă nimic în privința portofoliilor afacerilor străine și de război, Criza se va sfârși probabil ați, când d-nul Crispi va compune definitiv cabinetul.

SPANIA

O depeșă din Madrid ne anunță, că Araaf a promis maresalului Cămpoș că dușmăniile nu vor reîncepe.

El va rămâne la Mellila până când neînțelegera va fi aplanată, el așteaptă sosirea sultanului pentru a pedepsi pe nesupuși. Din ordinul lui Avraaf. Babyli au distrus șanțurile făcute pe teritoriul spaniol.

— Ni se anunță prin depeșă din Barcelona, că alaltă-seara s'a descoperit 4 bombe într'o casă din strada Trafalgar.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Procesul Memorandului dus împăratului Francis Iosif acum doi ani de către deputațiunea celor trei sute de români, tot urmează.

D-l D-r. Rațiu președintele partidului național român din Ungaria a fost interogat în această afacere Marți de către judecătorul de instrucție din Sibiu.

Intr'aceiași di a mai fost interogat și d-l profesor Dimitrie Comșa, membru în comitetul partidului național. Judecătorul de Instrucție a întrebat pe d-l Comșa mai ales în privința procesului verbal din ședința comitetului, când s'a stabilit textul Memorandului.

Tot Marți Judecătorul de Instrucție din Sibiu a lansat un mandat de aducere pentru d-l S. Albini, actualmente în pușcăria din Szeghedin, și care îl citează spre a-i lua interogatorul într'aceiași afacere.

Altețele Lor Regale, Prințul Ferdinand și Princesa Maria, împreună cu principele Carol II, vor pleca la Coburg și de acolo la Neu-Wied, Duminecă sau Lună.

Liberalii-naționali s'au intrunit, așa ni se spune, aseară la club spre a decide măsurile pe cari trebuie să le ia spre a lupta în contra conservatorilor.

S'a decis, ca să se înceapă o foarte energică campanie de interpelări.

Interpelarea d-lui C. C. Dobrescu relativ la afacerea studenților bacalaurești se va face Sâmbătă, când d-l generl Lahovary va fi la Cameră.

Citim în Tribuna din Sibiu:

Ni se spune, că pe la școalele superioare se cer din partea unui domn «în numele finerimii universitare române», semnături pentru a cere partidului nostru național eliminarea celui mai de căpetenie postulat din programul partidului național: Autonomia Transilvaniei. Cu acest prilej se face încercarea a discredita pe unii dintre fruntașii noștri. Când cine-va își dă semnătura e bine să se uite ce semnează.

Astăzi noapte un nou interogator s'u luat lui Păduraru, presupusul autor al asasinatului din strada Senatul. El tăgăduiește că densusul ar fi ucigașul, de și toate probele sunt în contra lui.

La Camera de Comerț se vor discuta măsurile de luat spre a se stârpi odată abuzul ce se face cu comerțul ambulant.

Curtea de jurați din Ilfov judecă ați procesul intentat D-lui Ciureu de către D. G. Cantacuzino. Directorul țiarului «Voința Națională» pentru calomnie prin presă.

Aseară la operă, baritonul Maurel a primit o coroană de argint și o alta de flori naturale în formă de liră.

La reprezentație asistați și AA. LL. RR. Principele Ferdinand și Princesa Maria.

Astăzi D. Doctor Minovică va face autopsia cadavrelor victimelor din strada Senatului.

In strada Batiște la No. 23, a izbucnit un foc, care însă a fost localizat imediat de către vecini și servitorii din curte, fără a se cauza pagube mari.

BIBLIOGRAFIE

De curind a apărut un studiu etnografico-politic al deputatului polonez din Reichrathul din Viena Iosif Popovski, sub titlu »Naționalitate și rasă.«

Autorul se ocupă în special de neamurile slavice din împărăția austriacă și combate »rusofilismul«, care nu este alt-ceva de cât »panrusism«. Ideea cel călăuzeste în cursul întregului studiu este o provocare a tuturor neamurilor din împărăția habsburgică, ca în cazul unei conflagrațiuni să lupte cu toții sub steagul împărătesc pentru religia, naționalitatea și libertatea lor, pentru civilizația și progresul omenirii.

In curind va eși de sub tipar »Viața la Mahala«, un volum de nuvele, de spiritualul publicist de la »Universul« Marion, bine cunoscut publicului român.

CURSUL PIETELOR

Viena

Napoleonul	9.9
Imperialul	—
Livre turcesci	11.2
Org. C. Pap	100.—
Rubla	131.5
Cred. Anstalt	343.7
Renta perp. austr.	97.5
» de aur »	118.3
« de aur ung.	97.3
» de arg. austr.	116.3
Schimb Londra	125.—
» Paris	49.6
» Berlin	61.4
» Amsterdam	103.7
» Belgia	50.5
» Italia	42.1
Tendența moale	—
Renta franceză	—
» italiană	—
Banca otomană	—

Paris

Renta franceză 4 1/2 %	105.2
» » 3 %	99.3
» » R. amor 4 %	83.4
« » 5 %	—
« » italiană	82.8
» » ung.	95 3/4
« » austr.	62 7/8
Impr. elvețian	—
Banca otomană	596.5
Dette am. per Eg.	511.2
Los. sârbești	—
Schimb de Londra	251.9
Banca Viena	199.7
» Amsterd.	207.—
» Berlin	122.—
» Belgia	1 1/1
» Italia	11 1/1
Tendența moale	—
Renta franceză	—
Renta rom. 5 %	94.9
« » 4 %	18.9

Berlin

Napoleon	—
Rente Rom. 5 %	95
» » 4 %	81.9
» » 4 %	81.9
Empr. Munic. Buc.	94.5
Roubla	215.1
Biscont.	171.6
Schimb Londres	20.2
Paris.	80.4
Amsterd	168.4
Vienne.	—
Belgiquo	80.3
Italia	72

Tendența slabă

Londra

Nouv. cons. Angl.	98 1/1
Banca Rom.	7
Schimb Paris	25.3
» Berlin	20.6
» Amsterd	12.0
Renta R. am. 1890	82
» » 1890	82

BULETIN ADAMOSFERIC

Institutul Meteorologic

București 14 Decembre st. u. 12 ore ziua

Înălțimea barometrică la 0°.761.9

Temperatura aerului. — 3.7.

Vântul liniștit

Starea cerului Acoperit

Temperatura maximă de eri — 4°.

» min. de astăzi — 6°.

» la noi a variat între + 5° și — 8°

Eri și astăzi cerul cu totul acoperit. Inghetuș a durat eri toată ziua, noaptea și astăzi.

Răspundător pentru redacție Ion Slavici.

CEL MAI SUPERB CADOU DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

COLECȚIUNEA REVISTEI

A MICUL COPILOR

PE ANII 1891—92—93

DOUĂ VOLUME IN CUARTO, PESTE 1.500 PAGINI TEXT

Având peste 400 de tablouri!! — Cu preț de 10 lei

Aceste volume conțin: Un romanț pentru copii, scris de D-ra Julia B. Hasdeu; Un cântec de leagăn (cuvinte de D-ra Julia B. Hasdeu, muzica de G. Ștefănescu, profesor de conservator); o mulțime de nuvele, istorioare, povești, basme, anecdote, descrieri de voiagiuri, din viața animalelor, păsărilor și insectelor, poezii, șarade, enigme, etc.

Depus spre vânzare numai la librăria I. V. SOCEC.

FONDERIA DE LITERE

MAȘINI NOU
DIN FABRICA
FOUCHER FRÈRES
DIN
PARIS

THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

MATRICE ORIGINALE
DIN
AMERICA
FRANȚA
GERMANIA
ITALIA

PESTE 30.000 MATRICE ORIGINALE
DE DIFERITE CARACTERE
LATINE, GERMANE, RUSE, BULGARE, GRECE, EBRAICE

FURNITURI COMPLETE PENTRU INSTALAȚIUNI NOI DE STABILIMENTE TIPOGRAFICE

NOTE MUZICALE ȘI LITERE CYRILICE PENTRU CĂRȚI BISERICESCI

COLECȚIUNI NOI DE ORNAMENTE

BOGAT ASORTIMENT IN LITERE
DE
FANTEZIE, TITLURI, CALIGRAFICE, GOTICE, FLORATE, ETC. ETC.

CLISERIE
ULTIMUL SISTEM IN METAL SI GALVANOPLASTIE

LINI DE METAL, TĂIATE SISTEMATIC

REGLEȚI, QUADRAȚI ȘI TOT FELUL DE ALBITURI

Prețurile Stabilimentului sunt cu 25 %, mai estine de cât ale tuturor fabricilor din străinătate, osebit de specele de vamă și transport.

Se primește în schimb material vechi cu prețuri avantajoase

Condițiuni favorabile în plăți

Composita și clișeu din fonderia Thoma Basilescu.

B. D. ZISMAN

DEPOSITARUL GENERAL DE LA

COMPANIA AMERICANABUCUREȘCI. — Calea Victoriei, No. 44. — BUCUREȘCI
(lângă farmacia Brus, vis-à-vis de Luvru)**MAȘINE DE CUSUT** neîntrecute în SOLIDITATE, LUCRARE și ELEGANȚA

Premiate la toate expozițiunile cu primele Medalii și Diplome de onoare

Peste 5 milioane sunt în întrebuințare. — Garanție pe 5 ani.

Biciclete de siguranță „SPORT” din cari am vândut peste 400 bucăți în România fiind cele mai apreciate în străinătate! Mers ușor! Eleganță completă! Cea mai mare soliditate!**VÎNZARE ÎN RATE**

Cataloge și informațiuni GRATIS și FRANCO, rugând a comunica ce anume voți să cumpărați.

LIBRARIA IG. HAIMANN, BUCURESCI

Cu începere de la 19 Noembrie 1893 punem în vânzare regulat în fie-care Sămbătă câte o fasciculă din

Fie-care fasciculă cuprinde 4 coli din scrierile autorilor Români și traduceri din scriitori străini însemnați, și se vinde cu 50 de bani în totă țara. Abonamentele se plătesc înainte și se fac numai direct la noi.

Biblioteca Română Contemporană

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂȚĂ

Biblioteca Română Contemporană are de scop a mijloci răspândirea cărților românesce, oferindu-le cu un preț foarte scăzut.

Biblioteca Română Contemporană înlesnesce tutulor formarea de bibliotecă românesce, cu o cheltuială de 40—50 bani pe săptămână numai.

ABONAMENT pentru 50 fascicule, 20 lei

" " 25 " 11 "

trimise franco în totă țara.

IG. HAIMANN, LIBRAR-EDITOR
BUCURESCI

Fie-care fasciculă e broșată ast-fel ca să permită defacerea colilor și strângerea lor în volume separate, formând ast-fel opere întregi de o valoare împătrită de cât cea plătită pentru fasciculele.

Primele fascicule vor cuprinde, între altele: **Trubadurul** de Delavrancea, **Năpasta** de Caragiale, **Influența împrejurărilor** de Lamarck, **Basmele** lui Stăncescu, **Poesiile** lui Neculai Iorga, Carol Scrob și a altor poeți români vestiți, **Literatura populară română** de Dr. Gaster, **Conferințele Atheneului Român**, etc. etc. etc.

